

O lanternă

O lanternă strălucește-n întuneric
Stelele se sting una câte una
O lanternă-mi luminează luna.
Iubita mea cu ochii negri
Își scutură pleoapele de tei
Șuieră o vrajă, un cântec, un blestem
Și cade lanternă o dată cu luna.
Se lasă noaptea peste beția mea
Râzând ca doi copii nebuni
Ne ascundem unul după altul,
După inimile noastre...
Dar vine răsăritul și mă simt bătrân
Și ea e palida, toată fața ei
Un lac de riduri, flori uscate de tei.
Unde ești noapte ? Vreau o lanternă !

Teoria păianjenului

Din cotloane ascunse, din umbrele morții
se naște iar viața.

Păianjenii țes lumea

Eu îmi dau jos vălul de pe ochi-păianjeniș
privesc în mine și plâng

În corp de muscă

mi-aud zbârnâitul, e în zadar...

Să descâlcesc firele : ei vor țese în continuare

Nu pot. Plâng și ascult

cum se rotește pământul în lung.

Toți suntem Adam

Sunt mii și mii de ani de-atunci
Din cenușa oaselor mele
Ați prins ochi să vedeți pământ sterp
Ați prins gură și m-ați blestemat
V-ați târât pe uscat, după gânganii flămânzi
Limbi înfundate-n gât
Copii morți de boală
Fiere-n gură, soare arzător
Dumnezeu surd
Adam.
De-atâta timp mă rog l-acceași cruce
Hristos s-a săturat de mine și m-a iertat
Atunci haina mea putredă și zoioasă de păcate
S-a făcut albă ca zăpada...
Greșeala mea v-am dat-o vouă
N-o vreți dar e a voastră
Și voi cereți iertare?
Spălați cămașa în lacrimi și sânge!
Omule:
Când înrobit de zale-n lanț
Suspini și strigi la cer:
De ce-a greșit Adam ?
-Dac-ai fi fost în locul lui
- Și tu făceai la fel !

Portret pentru bani

Mi-e frică de alb,
de mâna mea...
lungimea e mai lungă decât lățimea
te măsoară cu vârful creionului
un șoarece se ascunde după sobă
mi-e frică de-nceput.
Sculpturile în foaie se vând ca pâinea caldă,
Ar fi bună o pâine
Dacă n-ai fi tu...

un monstru hidos râde
mă torturează
tu fluieri liniștită
perdele zdrențuite
se mișcă
și șoareci...mă doare capul
tu te ridici și-mi dai bretonul la o parte
pleoapele-mi bat și mai tare,
te cert, o! dar cât te cert:
-Și o vânzătoare ambulantă
Pozează mai grațios ca tine!
te-ai îmbufnat și te miști într-una

sunt sărac,atât cât să întrețin un șoarece,
nu pe tine
Așa că te vând...

Ochii mei au un reflex urât,
Salinitate crescută
Nu este impresionant,
Sunt un actor mediocru
Poate ca am talent la desen
E greu să-ncepi...
-Nu te mai mișca!
Groaza mă cuprinde,
Uite prima linie draga mea,
Îți seamănă...
De mâine o să ai perdele curate
Vai, borcane cu aer! Îmi ard palmele
O viață irosită pe tratamente cu nămol
și complimente.
La ce e bună frumusețea scumpa mea?
Vândut!!!

Statui,iubiri,iad

Și?

Mâine ne îndrăgostim.

Eu nu mai am nimic de durut

Tu vrei o aventură,

sau o plimbare în infern ?

Cum să-ți explic : sunt cam același lucru

Statuia mi s-a spart în cioburi

Le aud cum coboară pe treptele mele

Și se izbesc în gol.

E rece acolo.

Ce pasăre zdravănă la cap

Ar îndrăzni sa-și mai facă un cuib

Să-mi cânte-să cânt-să te cânt?

Ah !vrei și tu

un loc printre vene și artere ?

Sau nu încapi în mine ?

Încearcă !

De ce plângi și mă bați cu pumnii în piept?

Ce fel de ușă vrei să faci in carne moartă?

Dezamăgit.

Să renunți la femeie pentru clei de cioburi?!

Sau ai pretenția să fii și tu o statuie?

Te zdrobesc în mâinile mele.

Eu nu mai am nimic de durut

Tu însă nici n-ai văzut câte grade are iadul.

Pleaca.Te rog pleaca...

Dacă ți-a mai rămas ceva iubire-n coapsa
dreapta.

Fum

Și lada vorbește cu mine
Îmi spune de toate, de lume, de tine
Îmi face în ciudă că-i plină cu lemne
Când eu sunt golită
Și-aștept. Ce-aștept?... Semne?
Le ține grămadă și le sărută toată ziua
Ce bine de ea.
Dar soba-i mai hoată, vicleană și rea
Îmbie, atrage, momește
De parcă iubește?!
Scuipă cenușa
Închide și ușa.
Când lemnele plâng
S-aprinde focul.
Astfel cu cine
Să-mpart eu norocul?
Să fiu ca o ladă...
În brațe te-așază
Sau sobă ce minte,
Rănește și-aprinde?
Eu vreau să fiu jarul
Din inima ta de lemn ars
Mai sus de tavan,
Mai sus de cer
S-ajungă fumul
Și Dumnezeu să se-nece cu el.

Dansul învinșilor

Pe-un ac de siguranță rupt
Îmi strig furia...
Tot universul e corupt,
Mușcată-i camélia.
Nu vreau să fiu ultimul.Eu
Mai bine-mi aștept versul
Să bat un cui în cap bolnav...
Să-ndrept puțin și mersul.
Un vals morbid,e valsul meu
Dar unora le place.
Dansez pe mucuri de țigari
Și gămălii de ace.
Mai am și timp să mă mai mir
De-atâta vorbăraie
Cap de copil,flori în pistil
Se-apleacă și se-ndoaie.
Se-nvârte totu-n jurul meu
Viteza nu-mi ajunge
Un zâmbet acru și perfid
Durerea mi-o străpunge.
Învingătorul.
Etern,suprem,cerc blestemat
Și eu sunt zaua ruptă.
Norocul mi l-am sugrumat
Căci vreau să dau o luptă
Eu și el.

Iar dacă nu am să câștig
Mai bine o să-mi pară
Că-l văd din nou
Dintr-un cocoș în pasăre de pradă
Și-atunci când jos de pe pământ
Voi mirosi țărâna
Cel vals morbid
Care-l dansez
Îmi va părea minunea
Nu sunt singur.
Am în spate atâți la fel.
Pe ritm,măsură și priviri
Sincronizare moartă
Un cerc imens,necruțător
Ne-adună laolaltă.
O nouă luptă,
Viteza,țărâna,
Destinul și mâna
Picioare umflate
Dansul!!!
Același dintotdeauna...

